

بیاح ماهیان صید شده در مشتاهای استان هرمزگان

حسن اکبری

مؤسسه تحقیقات شیلات ایران

بنش زیست‌شناسی، مرکز تحقیقات شیلاتی دریای عمان، بندرعباس - صندوق پستی ۱۵۹۷
تاریخ دریافت: خرداد ۱۳۷۷ تاریخ پذیرش: تیر ۱۳۷۷

چکیده

بیاح ماهیان آبزیانی هستند که در آبهای ساحلی و خوریات استان هرمزگان به وفور یافته‌اند. یکی از ابزارهای صید این گونه ماهیان تورهای انتظاری از قبیل مشتا می‌باشد. در طی این تحقیق ۷ گونه از ماهیان بیاح در ترکیب صید مشتا مشاهده گردید که فراوانترین آنها را به ترتیب *Liza vaigiensis* و *Valamugil seheli* تشکیل می‌دادند. *Liza carinata*, *Mugil cephalus* و *Liza alata*, *Valamugil buchanani*, *Liza melinoptera* گونه‌های دیگری از بیاح ماهیان بودند که در ترکیب صید وجود داشتند. از نظر طولی کوچک‌ترین اندازه را میانگین طولی ۱۱ سانتی‌متر و *M. cephalus* بزرگ‌ترین اندازه را با میانگین طولی ۳۵/۵ سانتی‌متر به خود اختصاص می‌دادند.

مقدمه

وجود ذخایر غنی آبزیان در سواحل خلیج فارس و دریای عمان ضرورت مطالعات علمی را درباره آنها دو چندان کرده است. امروزه با توجه به اینکه ماهی منبع عذایی مهمی از نظر بروتین محسوب می‌گردد، استفاده بهینه وسعی در حفظ ذخایر آنها مستلزم بررسی از نظر زیست‌شناسی و رفتار شناسی می‌باشد، بر همین اساس بیاح ماهیان به دلیل داشتن انتشار جهانی و دارا بودن اهمیت اقتصادی (Smith & Heemstra, 1986) و همچنین به دلیل اینکه در آبهای ساحلی و

خوریات استان هرمزگان به شکل فراوان وجود دارند در این مقاله مورد مطالعه قرار گرفتند. استان هرمزگان با بیش از ۸۰۰ کیلومتر خط ساحلی (علمی فر. ۱۳۶۸) با کشورهای حوزه خلیج فارس دارای مرز آبی می‌باشد بیاچ ماهیان در این استان با استفاده از تورهای پره (seine nets)، ابزارهای صید انتظاری (set nets) مثل تورهای گوشگیر (gill nets) و روش‌های سنتی از قبیل مشتاکه خود نوعی از صید انتظاری است صید می‌گردد. طبق بررسی‌های بعمل آمده، تاکنون تحقیقات در دنیا بیشتر بر روی گونه *Mugil cephalus* بوده است. از Skinner & Kandashoff, 1988 Castanos & Lagoc, 1990 از فیلیپین بر روی رشد و نمو، تکثیر و پرورش و تغذیه این گونه تحقیق کرده‌اند در ایران در مرکز تحقیقات شیلاتی مازندران نیز تحقیقاتی بر روی گونه فوق صورت پذیرفته است که متأسفانه به علت در دسترس نبودن گزارشات فوق امکان استفاده از آنها در این تحقیق میسر نگردید. بر روی سایر گونه‌های بیاچ ماهیان تیز تحقیقات جامعی در ایران و سایر کشورها صورت پذیرفته است، همچنین با وجود اجرای فاز اول پروژه اطلس ماهیان خلیج فارس و دریای عمان هیچ گونه از بیاچ ماهیان در این منطقه شناسایی نشده‌اند. لذا با توجه به دلایل فوق و ایجاد انگریه برای تحقیق بر روی گونه‌های بیاچ ماهیان و بمنظور معرفی و تعیین فراوانی آنها در سواحل استان هرمزگان، در کنار پروژه بررسی صید به روش مشتا در سواحل این استان این مطالعه صورت پذیرفت.

بیاچ ماهیان از نظر رده‌بندی جزء ماهیهای استخوانی (Osteichthyes)، راسته سوف ماهیان (Perciformes) و خانواده کفال ماهیان (Mugilidae) می‌باشد (Carl, 1979). این ماهیان از نظر اکولوژیک در گروه ماهیهای مهاجر کرانه‌ای قرار گرفته که در داخل خلیج‌ها و خورها و حتی در مناطق گرم‌سیری و معتدل در مصب‌ها و بخشی از آبهای شیرین رودخانه‌ها زندگی می‌کنند (کیوان, ۱۳۶۹).

تاکنون در دنیا ۳۰ جنس و ۷۰ گونه از این ماهیان گزارش گردیده است (Smith & Heestra, 1986). در آبهای خلیج فارس و دریای عمان نیز ۱۳ گونه از ۳ جنس گزارش گردیده است (اسدی و دهقانی, ۱۳۷۲).

مواد و روشها

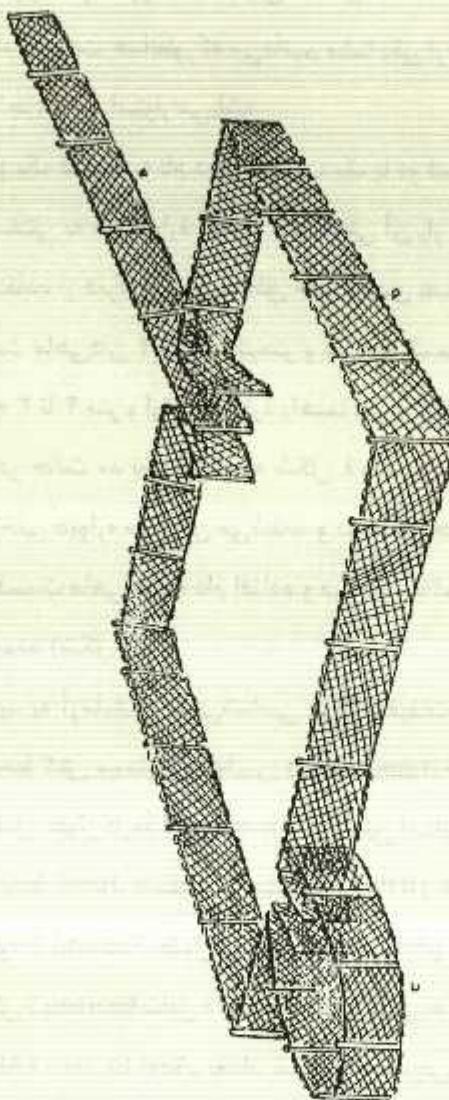
در طول سواحل استان هرمزگان از شهریور ۷۵ تا مرداد ۷۶ از ۱۴ مشتا (در مناطق بندرعباس، حومه بندرعباس، قشم و بندر خمیر) که به عنوان مشتای منتخب انتخاب شده بودند نمونه برداری به صورت ماهانه انجام پذیرفت. همانطور که می‌دانیم مشتا یکی از ابزارهای صید انتظاری است که اساس کار آن بر پایه جزر و مد استوار می‌باشد.

ساختمان مشتا از یک قسمت به نام دیواره اصلی، یک یا دو قسمت در گوشه‌های دیواره اصلی به نام ماهی‌دان و قسمتی به نام دیواره راهنمای (نام محلی آن راز می‌باشد) تشکیل شده است. تورهای دیواره با استفاده از دیرکهایی در مناطق جزر و مدی نصب می‌گردند. اندازه چشمۀ تور (گره تا گره) در قسمت ماهی‌دان ۲ تا ۳ سانتیمتر و در سایر قسمتها ۳ تا ۴ سانتیمتر می‌باشد. ارتفاع دیواره مشتا به ۳ تا ۴ متر و ارتفاع دیواره راهنمای تیز به ۲ تا ۲ متر می‌رسد.

هنگامی که دریا در حالت مد بود، آبزیان به شکل ۸ مانند در دو طرف دیواره راهنمای حرکت کرده و در محوطه داخلی دیواره سرگردان می‌شوند و در هنگام جزر که مشتا خالی از آب می‌شود آبزیان رفته رفته در قسمت ماهی‌دان به دام افتاده و در نهایت با استفاده از تورهای دستی توسط صیادان صید می‌گردیدند (شکل ۱).

نمونه‌ها بعد از صید به آزمایشگاه ماهی‌شناسی مرکز تحقیقات شیلاتی دریای عمان انتقال داده شدند و توسط خط کش بیومتری و کولیس (با دقیقاً ۱mm)، ویرگیهای قابل اندازه‌گیری Standard length (SL)، طول کل (TL)، Total length (TL)، طول استاندارد = سینهای = (meristic) شامل: طول سر = Head length (HL)، فاصله بین چشمها = Interorbital width (IOW)، طول باله = Interorbital width (IOW)، طول باله شکمی = Pectoral length (PL)، طول باله گیری = Pelvic length (PeL)، عدد خار باله گیری = Dorsal fin spin (Dfs)، عدد خار باله پشتی = Dorsal fin spin (Dfs)، عدد خار باله مخرجی = Anal fin spin (Afs)، عدد شعاع باله مخرجی = Anal fin ray (Afr)، عدد شعاع باله سینهای = Pectoral fin ray (Pfr)، عدد فلس خط جانبی = Lateral line (LL)، عدد فلس خط جانبی = Lateral line (LL)، ثبت گردیدند. علاوه بر این، مشخصات ظاهری دیگری از قبیل وجود یافت چربی بر روی چشم (حاشیه یا تمام چشم)، وجود یا نبود فلس زیر یغلی و رنگ بدن در شناسایی بیاح ماهیان مورد توجه قرار

گرفت. در نهایت ویزگیهای اندازه‌گیری شده در فرمهای مشخصی تبت و با استفاده از کتب موجود در مرکز (Fischer & Bianchi, 1984) و (Smith & Heemstrd , 1986) شناسایی بیاح ماهیان صورت پذیرفت.

شکل ۱: شمای کلی از مشتا (دیواره راهتما = a، دیواره مشتا = b و ماهی دان = c)

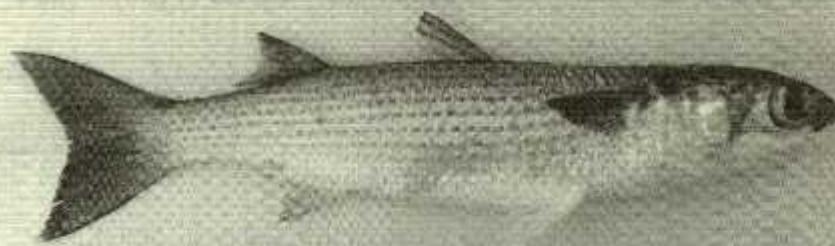
نتایج

براساس بررسی‌های انجام شده و تجزیه و تحلیل اطلاعات مربوط به دو گروه ویرگیهای قابل شمارش و قابل اندازه‌گیری، یک گونه از جنس *Mugil*، دو گونه از جنس *Valamugil* و چهار گونه از جنس *Liza* شناسایی گردید. در کل ۷ گونه از بیاچ ماهیان شناسایی شدند که اسامی آنها در جدول شماره ۱ آمده است.

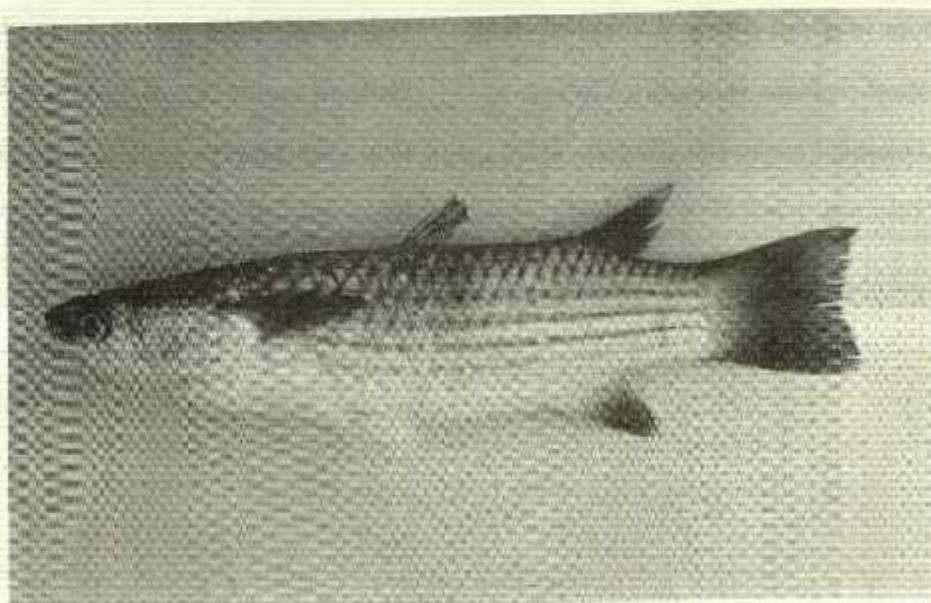
جدول ۱: اسامی بیاچ ماهیان شناسایی شده در مشتاهای استان هرمزگان (۷۵-۷۶)

نام فارسی	نام انگلیسی	نام علمی
بیاچ تیغه‌دار	Keeled mullet	<i>Liza carinata</i> (Valenciennes, 1836)
بیاچ تیره باله	Diamond mullet	<i>Liza alata</i> (Steindachner, 1892)
بیاچ باله خاکستری	Otomebora mullet	<i>Liza melinoptera</i> (Valenciennes, 1836)
بیاچ دم تخت	Square tail mullet	<i>Liza vaigiensis</i> (Quoy & Gaimard, 1824)
بیاچ سر بهن	Flathead mullet	<i>Mugil cephalus</i> (Linnaeus, 1785)
بیاچ دم آبی	Blue - tail mullet	<i>Valamugil buchanani</i> (Bleeker, 1853)
بیاچ لکه‌دار	Blue - spot mullet	<i>Valamugil seheli</i> (Forsskal, 1775)

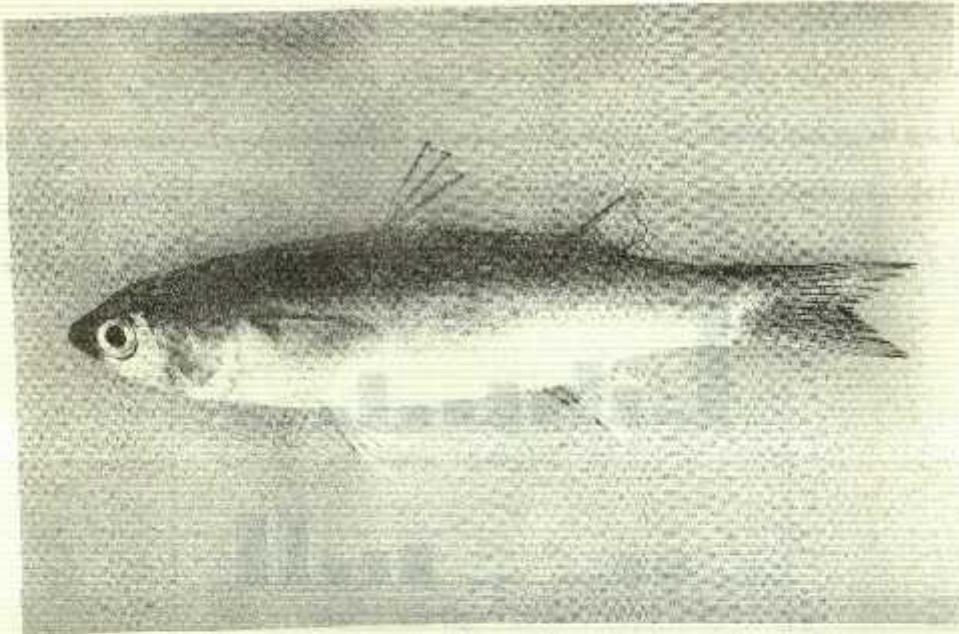
در میان این ۷ گونه از ۴ گونه عکس تهیه گردیده و از ۲ گونه دیگر به علت نامناسب بودن نمونه عکس تهیه نگردید (شکل ۲ تا ۵).

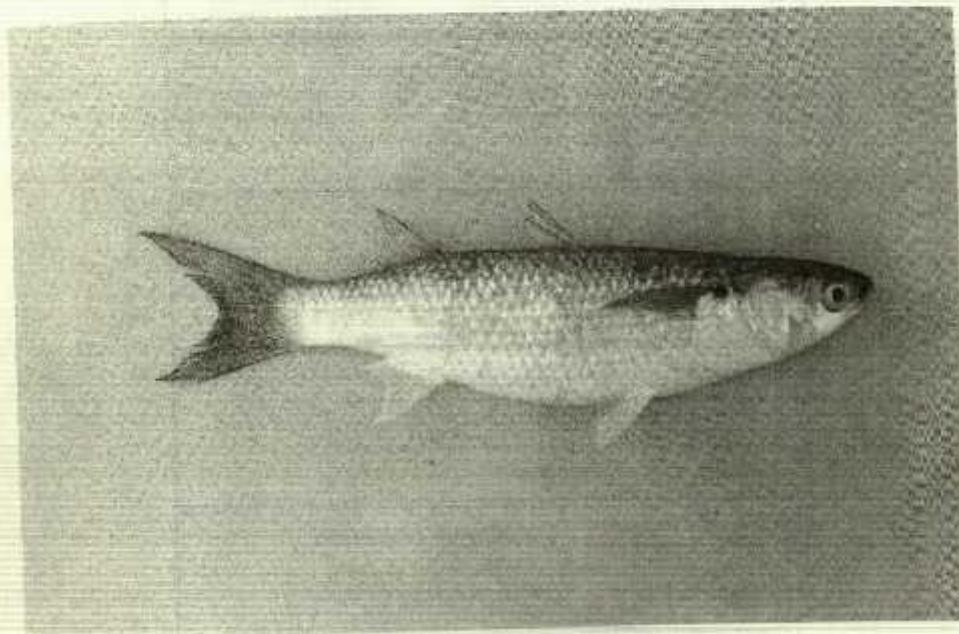
شكل ٢ : بياح سريهـن (*Mugil cephalus*)

شكل ٣ : بياح پشت سبز (*Liza vaigiensi*)

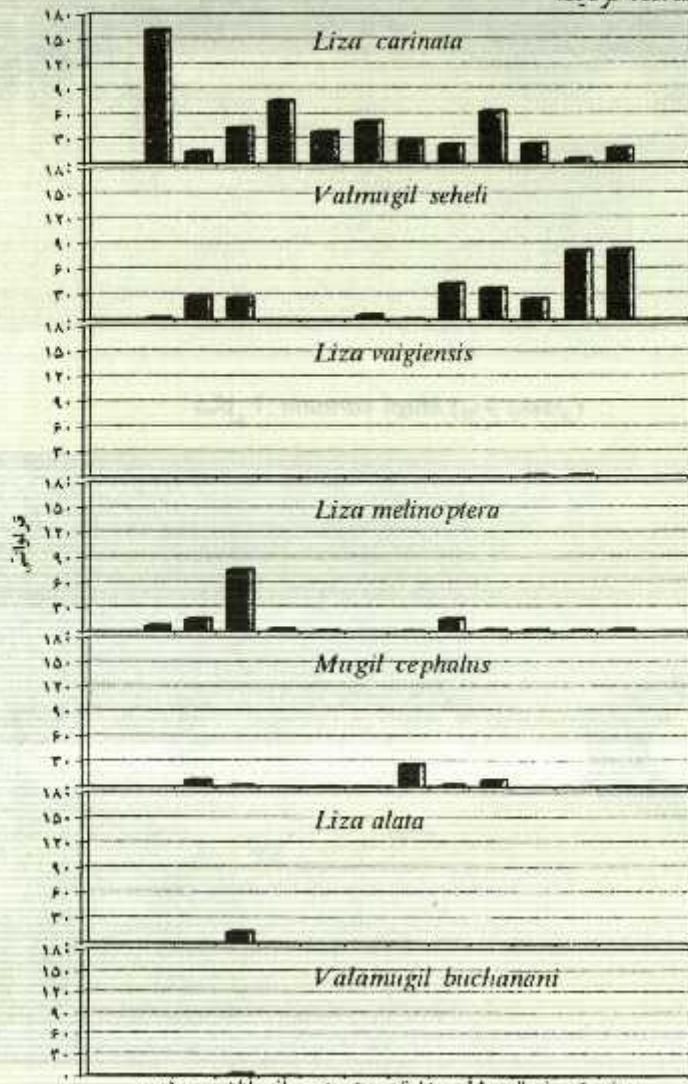

شكل ٤: *Mugil carinata* (بياج تبغه دار)

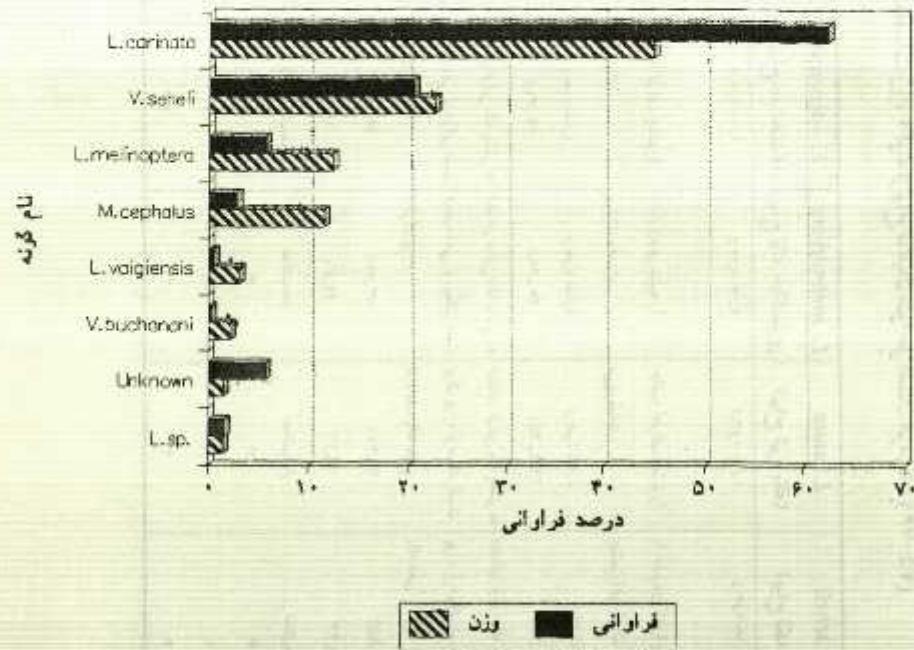
شكل ٥: *Valamugil seheili* (بياج لکه دار)

شکل شماره ۶ فراوانی ماهانه بیان شناسایی شده در منطقه را در طول انجام این پروژه نشان می‌دهد. همانگونه که در این نمودار دیده می‌شود در تمام ماههای سال در طی انجام این پروژه وجود داشت (گونه غالب) و حداقل فراوانی این گونه در شهریور ماه بود. از طرفی *L. carinata* فقط در آبان ماه و *V. buchanani* *L. alata* نیز فقط در خرداد و تیر ماه آن هم با تعداد کم مشاهده گردید.

شکل ۶: فراوانی ماهانه گونه‌های بیان ماهیان مشاهده شده در مشتاهای هرمزگان

درصد فراوانی مطلق و وزنی سالانه صید هر گونه در مشتاهای استان هرمزگان در شکل شماره ۷ آورده شده است. گونه *L. carinata* با درصد فراوانی ۶۲/۶۶ و درصد وزنی ۴۴/۹۹ بیشترین مقدار و گونه *V. buchanani* با درصد فراوانی ۵۰/۲۳ و درصد وزنی ۲۱/۰۹ کمترین مقدار را در بین بیا
ماهیان منطقه به خود اختصاص می دادند. کوچکترین اندازه و بزرگترین اندازه (طول کل) از
گونه های بیا ماهیان نیز در این تحقیق مشخص گردید. در این میان کوچکترین اندازه را
L. carinata با میانگین ۱۱ سانتیمتر و بزرگترین اندازه را *M. cephalus* با میانگین ۳۵ سانتیمتر
به خود اختصاص می داد. اطلاعات فوق به صورت مشخصات ویژه در جدول شماره ۲ آمده است.

شکل ۷: درصد فراوانی مطلق و وزنی صید بیا ماهیان به تفکیک گونه در مشتاهای استان هرمزگان (۱۳۷۵-۷۶)

چهارمین بخش: شخصات رواده‌گان از پیام‌های معاصر استان هرمزگان (۵-۶-۷-۸)

بحث

فراوانی اکثر گونه‌ها بخصوص *L. alata* و *L. melinoptera* در شش ماهه دوم سال (خصوصاً با شروع فصل پائیز) نسبت به شش ماهه اول سال بیشتر بود که این می‌تواند به خاطر تزویی درجه حرارت خورها و خلیج‌ها در این ماهها و خروج این گونه ماهیها از مکانهای فوق و ورودشان به دریا در شروع فصل پائیز باشد، از طرفی شروع زمان تخم‌ریزی که با ورود به دریا در این فصل آغاز می‌شود خود دلیلی بر وجود وافر بیاح ماهیان فوق در فصول ذکر شده می‌باشد. در واقع می‌توان گفت که گونه‌های متعلق به این خانواده یک مهاجرت خاصی را با شروع فصل پائیز به دریا آغاز کرده و با شروع فصل بهار دوباره به سمت آبهای نیمه شور مراجعت می‌نمایند (کیوان، ۱۳۶۹).

یکی از ماهیهای متعلق به خانواده بیاح ماهیان که هر ماه در صید مشتا وجود داشت ماهی بیاح تیغه‌دار (*L. carinata*) بود و بیشترین درصد فراوانی و وزنی را در میان گونه‌های دیگر بیاح ماهیان به خود اختصاص می‌داد. در واقع با توجه به نمونه‌برداری‌های انجام شده از صید مشتا می‌توان گفت که ماهی بیاح تیغه‌دار، گونه غالب صید بود از این رو می‌توان گفت این ماهی در تمام ماههای سال در آبهای ساحلی وجود داشته و فقط در شروع فصل بهار و تابستان فراوانی آن نسبت به سایر ماهها کمتر شده است که این خود نیز می‌تواند به دلیل مهاجرت به خورها و خلیج‌ها بعد از عمل تخم‌ریزی باشد. از بیاح ماهیانی که ارزش تجاری داشته و به لحاظ رشد سریع‌شان می‌توانند در عمل تکثیر و پرورش مد نظر قرار گیرند گونه‌های *Mugil cephalus* و *L. melinoptera* می‌باشند. درصد وزنی این دو گونه ماهی نسبت به درصد فراوانی آنها بیشتر بود که مؤید رشد و اندازه بالاتر این دو گونه ماهی نسبت به سایر گونه‌های بیاح ماهیان می‌باشد. شاید به همین خاطر تحقیقات صورت گرفته بیشتر بر روی این گونه بوده است. در منابع موجود (Fischer & Bianchi, 1984) حداکثر اندازه این دو گونه ماهی به ترتیب ۹۰ و ۲۲ سانتی‌متر ذکر گردیده است در صورتیکه در صید مشتا از گونه‌های فوق بزرگ‌ترین اندازه *M. cephalus* ۳۵/۵ و *L. melinoptera* ۴۰/۱۵ بود.

تشکر و قدردانی

ار سرکار خانم فلاحتی، آقای مهندس دهقانی و آقای مهندس اسدی به خاطر راهنمایی‌های ارزشمند و همچنین از سرکار خانم روشن نیز به خاطر تایپ این تحقیق تشکر و قدردانی می‌گردید.

منابع

اسدی، ۵؛ دهقانی، ر.، ۱۳۷۲. فرهنگ اسامی ماهیان خلیج فارس و دریای عمان، مرکز تحقیقات شیلاتی دریای عمان. ۷۲ ص.

اعلمی، فر.، م.، ۱۳۶۸. آشنایی با خلیج فارس و دریای عمان، وزارت آموزش و پرورش، تهران. ۱۲۰ ص.

کیوان، ا.، ۱۳۶۹. اکولوژی ماهی، دانشگاه تهران، دانشکده منابع طبیعی، تهران. ۲۱ ص.

Carl, E., 1979. Biology of fishes. Sounders College publishing Philadelphia. pp.136-137.

Castanos, M. ; Lagoc, J (eds) , 1990. Annual report. aquaculture Department Southeast Asian Fisheries Development Center. SEAFDEC Annu. Rep. 36p.

Fischer, W. ; Bianchi, G. (eds) , 1984. FAO species identification sheets for fisheries purposes,Western Indian Ocean, Vol. III, FAO, Rome, Italy.

Flurry, C. ; Warren, J.R. ; Belk, D.L. , 1991. Preliminary analysis of the size, age structure of Gravid striped mullet, *Mugil cephalus*, from the "Roe Mullet" Fishery in Mississippi Waters. J. Miss. Acad. Sci. 36(1). pp.55

Skinner, R.H. ; Kandashoff, W. , 1988. Abnormalities and Disease observed in commercial fish catches from Biscayne Bay, Florida water. Resour. bull. 24(5) pp.961-966.

Smith, M.M. ; Heemstra, P.C. (eds) , 1986. Smiths sea fishes, Springer-Verlage Heidelberg, New York, London, Paris, Tokyo. pp.714-720.

Mullets Found in Hormozgan Moshtas in the Persian Gulf

Akbari H.

I.F.R.O.

Biology Dep., Oman Sea Fisheries Research Center Bandar Abbas, Iran

P.O.Box : 1597

received : May 1998 accepted : July 1998

ABSTRACT

Mullet are abundant in costal and estuarine waters of Hormozgan. One of the fishing gears used for catching the species is Moshta, one type of set net. In present research 7 species have been identified in catch composition. The most abundant species were *Liza carinata* and *Valamugil seheili* respectively. *L. vaigiensis*, *L. melinoptera*, *L. alata*, *Valamugil buchanani* and *Mugil cephalus* were other mullet species found in catch composition.

The smallest species was *L. carinata* with an average length of 11 cm and the largest species was *M. cephalus* with an average length of 35.5 cm.